

УДК 339

DOI: 10.31673/2415-8089.2019.041310

Ху Сунцзе, аспірант,
Державний університет
телекомунікацій

ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ В ПАРАДИГМІ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

У статті представлено сучасні тренди формування діджитал економіки в Україні. Виявлено особливості формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств. Обґрунтовано основні принципи формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств в контексті діджиталізації економіки.

Ключові слова: телекомунікаційні підприємства, діджитал-економіка, економічний механізм, інноваційна діяльність, інноваційний розвиток, інформаційно-комунікаційні технології, науково-технічний прогрес, конкурентоспроможність.

Постановка проблеми. Формування конкурентоспроможної економіки в епоху інформаційних технологій ґрунтується на діджиталізації економіки. Активізація євроінтеграційного поступу України та використання провідних технологій у світі вимагають прискорення економічного розвитку, який ґрунтується на застосуванні інновацій в усіх галузях національної економіки.

Галузь телекомунікацій має стратегічне значення для забезпечення сталого розвитку й стабільного функціонування виробничої і соціальної сфер в Україні. Прогресивний розвиток науки, техніки і технологій, інноваційність та висока наукомісткість сучасного виробництва висувають особливі вимоги до шляхів розвитку телекомунікаційних підприємств. Рівень інноваційної активності вітчизняних телекомунікаційних підприємств визначається сукупністю фінансово-економічних, політичних, інформаційних, управлінсько-організаційних зовнішніх та внутрішніх чинників. Тому важливого значення набуває питання формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств за умов діджиталізації економіки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Основні засади становлення та розвитку діджитал-економіки представлені у наукових працях таких зарубіжних дослідників, як Б. Ларралде, Н. Негропonte А. Тоффлер, Х. Тоффлер, Р. Хаген, К. Шваб, Т. Шольц. Значну увагу приділено проблематиці становлення та розвитку діджитал - економіки в Україні вітчизняними науковцями - О. Грибіненко, О. Гудзь, О. Данніков, Г. Коломієць, С. Коляденко, Н. Подольчак, К. Січкаренко, О. Юрчак та інші. Особливостям функціонування економічного механізму інноваційної діяльності підприємств присвячені наукові дослідження О. Брижак, О. Галич, Л. Дончак, О. Зборовської, Г. Ільницької, І. Лукінова, А. Мельничук, Т. Мостенської, О. Сватюк, А. Семенова, С. Тивончук, С. Тульчинської.

Проте динамічні зміни діджитал-економіки зумовлюють постійні суспільні трансформації, що змінює аспекти інноваційної діяльності та засади формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств. Тому актуальними залишаються питання формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств в контексті функціонування діджитал-економіки.

Метою статті є виявлення сучасних трендів та обґрунтування принципів, на яких ґрунтується формування економічного механізму інноваційного розвитку

телекомунікаційних підприємств в парадигмі діджиталізації економіки.

Виклад основного матеріалу. Глобальний світ створює жорсткі вимоги до країн, галузей та підприємств щодо високої результативності створення інформаційно-комунікаційних технологій та впровадження їх у суспільне відтворення. Така світова тенденція особливо актуальною є для вітчизняних телекомунікаційних підприємств. Для економічно розвинутих країн світу характерним є проникнення діджиталізації в усі сфери життя суспільства. Масштабне поширення технологій зумовлює зменшення частки традиційної економіки поряд із діджиталізацією. Через відсутність однозначного трактування поняття діджитал-економіки бракує і загально визнаного індикатора діджитал-суспільства.

Термін “діджитал-економіка” (digital economy) введений у науковий обіг ще в 1995 р. американським вченим Н. Негропonte [1]. Проте, цей термін має значну кількість бачень та трактувань. Так, часто діджитал-економіка ототожнюється з економікою знань та інформаційною або мережевою економікою. Синонімами цифрової економіки є інтернет-економіка, нова економіка, веб-економіка. Вважається, що в основі діджиталізації є інформація, а саме оцифрування значних обсягів знань і даних, що зумовлює якісні зміни в поведінці суб’єктів господарювання [2, с. 140].

Цифрова економіка – це різновид ринку суб’єктів економічної системи на якому один, декілька або всі етапи господарських процесів здійснюються через комп’ютерні мережі; один із проявів економічної свободи, інноваційності та рівня розвитку економіки. Під діджиталізацією розуміють трансформацію, проникнення цифрових технологій щодо оптимізації та автоматизації бізнес-процесів, підвищення продуктивності та покращення комунікаційної взаємодії зі споживачами. Концептуалізація та управління бізнес-процесами стикаються з певними фундаментальними проблемами, а саме зв’язком між безліччю управлінням бізнес-процесами та їх внеском у корпоративну цінність [3].

Економісти нового світу почали виділяти в окрему категорію «цифрову економіку» в 90-х рр. XX століття, а на європейському просторі ця категорія отримала значущість у 2010 р. під час розгляду Європейською Комісією «Цифрового порядку денного для Європи» (Digital Single Market Strategy) в рамках стратегії «Європа 2020» [4]. Важливою складовою Цифрового порядку ЄС є створення Єдиного цифрового ринку (Digital Single Market). Україні необхідно будувати економічна політика якої спрямована на створення всіх умов для інтеграції до Європейського Союзу, також повинна враховувати окреслену стратегію Європи.

Першим кроком на шляху розвитку цифрової економіки в Україні стала розробка у 2016 р. концептуальних засад цифровізації, які відображені у спільному проекті «Цифрова адженда України – 2020» [5]. На основі існуючого проекту реалізації цифрової економіки в Україні, у 2018р. Кабінет Міністрів України схвалив «Концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки» [6]. В Концепції було визначено орієнтири для України на 2020 р., зокрема вказані такі показники: 30 місце в рейтингу Networked Readiness Index (WEF); 40 місце у рейтингу Global Innovation Index (INSEAD, WIPO); 50 місце у рейтингу ICT Development Index (ITU); 60 місце у рейтингу Global Competitiveness Index (WEF).

Оцінку стану розвитку цифрової економіки в Україні здійснено на підставі глобальних індексів, розрахованих міжнародними організаціями для багатьох країн світу (таблиця 1): Networked Readiness Index (WEF) – індекс мережевої готовності, показник який характеризує рівень розвитку інформаційно-комунікаційних технологій [7]. Оцінка країн за цим показником проводиться Всесвітнім економічним форумом. Global Innovation Index (INSEAD, WIPO) – глобальний індекс інновацій, який оприлюднюється за підтримки світової організації інтелектуальної власності [8]. За даним рейтингом Україна за два роки стрімко покращила свою позицію і має тенденцію до отримання очікуваного результату у 2020 р. ICT Development Index (ITU) – індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, який

характеризує досягнення країн у розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, обраховується та оприлюднюється спеціальним підрозділом ООН [9].

Таблиця 1

Показники глобальних індексів розвитку цифрової економіки для України

Назва показника	2016 р.	2017 р.	2018 р.
Global Innovation Index (INSEAD, WIPO)	56	50	43
ICT Development Index (ITU)	78	79	77
Global Competitiveness Index (WEF)	85	81	83

Дані за 2018 р. демонструють покращення результату на 2 позиції. На даний момент Україна зосереджена на розвитку інновацій, однак, поки що не застосовує їх як інструмент покращення економічних показників.

Удосконалення бізнес-процесів є інструментом управління, що націлений на підвищення результативності та формування конкурентних переваг підприємства. Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, Big Data, бізнес-аналітики, бізнес-планування, що передбачає автоматизацію бізнес-процесів, віддзеркалюється у зростанні продуктивності праці, економії поточних витрат, оперативній гнучкості бізнесу.

Клаус Шваб виявив наступні переваги діджиталізації:

- безпрецедентне зростання інновацій, в тому числі їх швидкості, об'єму та впливу, що дасть значне покращення для підприємств щодо скорочення витрат, підвищення продуктивності та ефективності виробництва;

- зростання можливостей використання нових технологій уможливило залучення різних суб'єктів економічних відносин (розробників, користувачів, споживачів та клієнтів) й сприяє їх співпраці;

- штучний інтелект стає реальністю – від масової роботизації й до біотехнологій [10].

В цілому, перехід від простого оцифрування (третя промислова революція) до інновацій, заснованих на комбінаціях технологій (четверта промислова революція), змушує компанії переглядати аспекти ведення бізнесу.

Більшість вчених трактують інноваційний розвиток, як «спосіб економічного зростання, заснований на постійних і послідовних нововведеннях, направлених на суттєве покращення діяльності підприємств, з використання нових ресурсних факторів у створенні інноваційних товарів і формуванні конкурентних переваг, які ґрунтуються на впровадженні у виробництво нових технологій» [11].

З точки зору якісних властивостей, інноваційний розвиток представлено складним процесом створення та впровадження інновацій з метою якісних змін об'єкта управління й отримання економічного, науково-технічного, соціального, екологічного чи будь-якого іншого виду ефекту, який пов'язаний з необхідною умовою виживання і розвитку підприємств у довгостроковій перспективі [12]. Цілком логічним є розуміння інновацій як визначального чинника формування конкурентних переваг підприємства шляхом інноваційного розвитку, що уможливило зростання рівня його конкурентоспроможності.

На жаль, рівень інноваційної активності багатьох українських підприємств, в тому числі телекомунікаційних не достатній для потужної конкуренції на світовому ринку. Науково-технічні розробки досить повільно застосовуються підприємствами, у зв'язку із значними термінами та фінансовими витратами, пов'язаними з узгодженнями, отриманням дозвілів та ліцензій. Це у свою чергу негативно впливає на інноваційну діяльність та інноваційний розвиток підприємств, а також на конкурентоспроможність вітчизняної продукції та послуг.

Одним із шляхів розв'язання існуючих суперечливостей є переформатування напрямів інноваційної діяльності та засадах формування дієвого економічного механізму інноваційного розвитку підприємств.

Більшість вітчизняних вчених приділяють увагу дослідженням організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності та зосереджують свою увагу на вивчені питань побудови, формування, використання інноваційної діяльності, економічного механізму управління інноваційним процесом, управління інноваційною діяльністю, механізму зростання прибутковості, визначенню проблем щодо їх впровадження на різних підприємствах, але розвиток економічного механізму інноваційної діяльності на вітчизняних підприємствах залишається не достатньо вивченим [13, с. 446-450].

В.Черепанова здійснила ґрунтовний аналіз сутності економічного механізму інноваційного розвитку та процес його формування. Науковець розглядає економічний механізм інноваційного розвитку як складову частину господарського механізму та використання його шляхом застосування методів управління з метою активізації роботи персоналу, прискорення впровадження інноваційних технологій. Серед елементів механізму було визначено: процес управління, забезпечення інформацією, фінансами, матеріалами, технологією, планування та організація діяльності, доцільність залучення інновацій. Серед підсистем механізму вагому роль мають: контроль за розвитком підприємства; стимулювання персоналу; наявність фінансів; інформаційне середовище; прогнозування інноваційного розвитку. Проте, не приділено увагу аспектам впливу ризиків та невизначеностей на функціонування економічного механізму та подальший розвиток підприємства [14, с. 21-23].

В свою чергу С. Тивончук та Я. Тивончук запропоновано підходи щодо формування механізму активізації інноваційного розвитку підприємства, який дозволить подолати технологічне відставання та впровадити інновації у виробництво, організувати інноваційну діяльність. Було представлено етапи підвищення ефективності використання інновацій, як передумови покращення інноваційного розвитку: доцільність залучення інновацій; збір та обробка інформації про існуючі нововведення; аналіз забезпеченості ресурсами, визначення впливу факторів оточуючого середовища, визначення ринків збуту продукції; реалізація інноваційної стратегії, використання інновацій; здійснення контролю, оцінка результатів.

Серед елементів механізму визначено: об'єкти, суб'єкти, державне управління; підприємницькі структури; партнерство; функції (планування, організація, мотивація, контроль); методи (страхування, кредитування, коригування цін, державний контроль, податковий тиск); фактори, що сприяють інноваційному розвитку; напрями використання механізму; законодавча база; інструменти впровадження механізму. Запровадження презентованого механізму сприятиме активізації інноваційної діяльності, виготовленню інноваційної продукції відповідно до потреб споживача, налагодженню партнерських взаємовідносин підприємства. Проте, авторами нівельовані питання вибору інноваційних стратегій, шляхів їх реалізації та визначення ймовірних результатів інноваційного розвитку [15, с. 101-104].

Заслуговує на увагу підхід О. Кирик щодо формування економічного механізму інноваційної діяльності, яка розглядала його як сукупність методів, принципів, засобів, яких слід дотримуватися при здійсненні інноваційної діяльності, що дозволяє покращити інноваційний розвиток, впровадити інноваційні технології з метою задоволення потреб споживачів, зміцнення конкурентних позицій на ринку [16, с. 75-76].

До складових економічного механізму були включені: функції, принципи, методи, елементи та інтереси. Серед елементів економічного механізму інноваційної діяльності визначено: фінансування інноваційного розвитку; управління інноваціями; маркетинг; державна підтримка; пошук інновацій; використання інновацій; розробка інноваційного проекту. Таким чином, використання економічного механізму дозволить адаптувати інноваційну діяльність до мінливих екзогенних чинників, використати інноваційну стратегію, приймати ефективні інноваційні рішення. На жаль, в такому підході не приділено

увагу застосуванню інструментів реалізації механізму, прогнозуванню інноваційного розвитку, здійсненню державного контролю за інноваційною діяльністю.

Отже, економічний механізм інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємства є складовою господарського механізму та являє собою динамічну, багатогранну та адаптовану систему, яка базується на економічних, фінансових, технічних, технологічних, виробничих, маркетингових, правових інструментах, що визначають вектори інноваційної діяльності, яка має на меті створення інноваційної проукції та послуг і формування конкурентних переваг, які ґрунтуються на впровадженні у виробництво нових інноваційних технологій, що враховують вплив глобального конкурентного середовища.

Необхідно зазначити, що відмінністю економічного механізму від організаційного є те, що від спрямований на досягнення цілей шляхом регулювання фінансової, виробничої, технологічної, інноваційної, маркетингової діяльності, управління розвитком підприємства та не охоплює планування, організацію, мотивацію, розробку стратегій інноваційної діяльності, визначення форм власності, здійснення заходів щодо покращення забезпеченості підприємства ресурсами, методи і способи прийняття рішень інноваційної діяльності та їх реалізації [17, с. 230-231].

Принципи, на яких ґрунтується формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств поділяють на традиційні та специфічні. Традиційні принципи є необхідними для регулювання розвитку інноваційної діяльності телекомунікаційних підприємств відповідно до державної інноваційної політики, наявної законодавчої бази, нормативного забезпечення видів діяльності на підприємстві, існуючого механізму регулювання діяльності. До традиційних принципів формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств можна віднести: адаптованості, регуляції, правовий, забезпеченості ресурсами, технологічний, розвитку, ризикованості, оптимальності, прибутковості, орієнтації на цільовий ринок, орієнтації на інноваційний результат, комплексності, рівноваги та конфіденційності.

Дотримання специфічних принципів залежить від галузевої специфіки діяльності підприємств, особливостей його функціонування, організації і управління бізнес-процесами, взаємозв'язків між підсистемами механізму, врахуванні дії факторів ринкового середовища. Специфічні принципи включають: інформаційного забезпечення, захисту, стимулювання, гнучкості, розвитку, контролю, кваліфікованості, перспективності інноваційної діяльності, доцільності, достовірності та альтернативності.

Зазначені принципи економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств є основними засадами для формування економічного механізму, нормами організації та здійснення інноваційної діяльності, регулювання інноваційного розвитку, способом використання інноваційних технологій, напрямами покращення діяльності, розробки системи управління.

Висновки. Досвід економічно розвинутих країн переконує у позитивному впливі діджитал-технології на економічне зростання та формуванні синергетичного ефекту за рахунок значної кількості екстерналій, які впливають на економічну, соціальну, технічну та технологічну, інтелектуальну й інфраструктурну аспекти розвитку. Застосування діджиталізації сприятиме формуванню сукупності конкурентних переваг телекомунікаційного підприємства, а саме підвищуючи їх рівень прозорості та можливості вчасно приймати оптимальні управлінські рішення, що сприятиме оптимізації витрат, створенню комфортних умов для споживачів продукції та послуг, підвищенню конкурентоспроможності та фінансової результативності діяльності.

Діджиталізація також сприяє створенню конкурентних переваг підприємства щодо: спрощення роботи з масивами інформації, оптимізації витрат, формування позитивного іміджу підприємства, підвищення рівня інноваційності підприємства, збільшення рівня економічної ефективності та прибутковості діяльності. Використання цих принципів сприятиме ефективному управлінню структурними підрозділами підприємства, нарощуванню інноваційного потенціалу та підвищенню інноваційної активності шляхом

злагодженості роботи механізму, взаємодії його складових підсистем, поліпшення інноваційної діяльності, досягнення значних фінансових результатів та економічних ефектів з урахуванням впливу ендогенних та екзогенних чинників функціонування.

Формування економічного механізму інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств за умов діджиталізації економіки повинно ґрунтуватися на традиційних та специфічних принципах, які враховують сучасні виклики глобального економічного простору та вимоги епохи інформаційних технологій щодо конкурентоспроможності продукції та послуг.

Список використаної літератури

1. Negroponte N. Being Digital. N. Y.: Knopf, 1995. 256 p.
2. Коломієць Г. М., Глушач Ю. С. Цифрова економіка: контроверсійність змісту і впливу на господарський розвиток. *Бізнес Інформ*. 2017. № 7. С. 137–143.
3. Подольчак Н. Ю., Білик О. І., Левицька Я. В. Сучасний стан цифровізації в Україні. *Ефективна економіка*. 2019. №10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/index.php?op=1&z=7300>
4. Повідомлення Європейської комісії для Європейського парламенту, Ради економічного і соціального комітету та Комітету регіонів. Європейська комісія, Брюссель, 19.05.2010 URL: eumpr.org/system/Цифровий%20порядок%20денний%20для%20Європи.pdf
5. Цифрова адженда України – 2020. Концептуальні засади. Першочергові сфери, ініціативи, проекти цифровізації України до 2020 року. / НІТЕСН office. грудень 2016. 90 с. URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>
6. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації» від 17 січня 2018 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p/ed20180117#n23>.
7. The Networked Readiness Index URL: http://reports.weforum.org/global-information-technology-report-2016/networked-readiness-index/?doing_wp_cron=1558349353.7612900733947753906250.
8. The Global Innovation Index 2018. URL: <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2018-report>.
9. International Telecommunications Union ICT Development Index 2016-2017. URL: <https://www.itu.int/net4/ITU-D/idi/2017/index.html>.
10. Schwab K. The Fourth Industrial Revolution: what it means, how to respond. URL: <https://www.weforum.org/agenda/2016/01/the-fourth-industrial-revolution-what-it-means-and-how-to-respond/>
11. Баранчєєв В., Мартынов Л., Рузанкин А., Степанов А. Механизмы инновационного развития предприятия. *Изобретательство*. 2002. № 7. С. 9–17.
12. Карлюк Д. О. Удосконалення управління інноваційним розвитком підприємств льнопереробної галузі: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: 08.06.01. Київ, 2006. 24 с.
13. Череп О. Г., Стремидло О. Ю. Роль бюджету та процесу бюджетування в управлінні підприємством. *Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму*. 2011. №1(4). С. 445-451.
14. Черепанова В. О., Лисаченко П. О., Подрез О. І. Економічний механізм інноваційного розвитку підприємства. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»: зб. наук. пр. темат. вип.: Технічний прогрес та ефективність виробництва*. 2012. №25. С. 21–24.

15. Тивончук, С. О., Тивончук Я. О. Організаційно-економічний механізм активізації інноваційного розвитку агропродовольчого комплексу України в ринкових умовах (концептуальні та методичні положення). *Економіка АПК*. 2013. № 7. С. 98–105.

16. Кирик О. А. Економічний механізм інноваційної діяльності авіакомпаній. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 5. С.74–77.

17. Череп О. Г. Процес розвитку стратегії формування економічного механізму інноваційної діяльності підприємств машинобудування. In: *Problems and perspectives in European education development: Proceedings of the International scientific and practical conference*. Prague, Czech Republic, 20-27 of November 2016. Prague: Prague Institute for Qualification Enhancement, 2016.

REFERENCES

1. Negroponte, N. (1995). *Being Digital*. N. Y.: Knopf.
2. Kolomiyc`, H. M., Hlushach, Yu. S. (2017). The digital economy: controversy of content and impact on economic development. *Business Inform*, (7), 137–143.
3. Podol'chak, N., Bilyk, O., Levyts'ka, Ya. (2019). Suchasnyy stan tsyfrovizatsiyi v Ukrayini [The current state of digitalization in Ukraine]. *Efektivna ekonomika*, (10). Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua>.
4. European Commission (2010), Communication from the European Commission to the European Parliament, the Council of the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. Retrieved from eump.org/system/Tsyfrovyy%20poriadok%20dennyy%20dlya%20Yevropy.pdf.
5. HITECH office (2016), “Digital Agenda of Ukraine - 2020. Conceptual Background. Priority areas, initiatives, projects for digitization of Ukraine until 2020”. Retrieved from <https://ucci.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>.
6. Cabinet of Ministers of Ukraine (2018), Resolution “On approval of the Concept of development of the digital economy and society of Ukraine for 2018-2020 and approval of the plan of measures for its implementation”. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-r/ed20180117#n23>.
7. World Economic Forum (2016), “The Networked Readiness Index”, Retrieved from http://reports.weforum.org/global-information-technology-report-2016/networked-readiness-index/?doing_wp_cron=1558349353.7612900733947753906250.
8. The Global Innovation Index (2018). Retrieved from <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2018-report>.
9. International Telecommunications Union (2017), “ICT Development Index 2016-2017”. Retrieved from <https://www.itu.int/net4/ITU-D/idi/2017/index.html>.
10. Schwab, K. (2016). The Fourth Industrial Revolution: what it means, how to respond. Retrieved from <https://www.weforum.org/agenda/2016/01/the-fourth-industrialrevolution-what-it-meansand-how-to-respond/>.
11. Baranchev, V., Martynov, L., Ruzankin, A., Stepanov, A. (2002). Mehanizmy innovatsionnogo rozvitiya predpriyatiya [Mechanisms for the enterprise innovative development]. *Izobretatelstvo*, (7), 9-17.
12. Karluk, D. (2006). Udoskonalennya upravlinnya innovatsiinym rozvytkom pidpryemstv lonopererobnoi galuzi [Improvement of innovative development management of linen processing enterprises]. (Dissertation abstract). Kyiv.
13. Cherep, O., Stremydlo, O. (2011). Rol' byudzhetu ta protsesu byudzhetuvannya v upravlinni pidpryemstvom [The role of budget and budgeting process in enterprise management]. *Byuleten' Mizhnarodnoho Nobelivs'koho ekonomichnoho forumu*, (1(4)), 445-451.
14. Cherepanova, V., Lysachenko, P., Podrez, O. (2012). Ekonomichnyy mekhanizm innovatsiyynoho rozvytku pidpryemstva [Economic mechanism of innovative development of the enterprise]. *Visnyk Natsional'noho tekhnichnoho universytetu «KHPI»: Tekhnichnyy prohres ta efektyvnist' vyrobnytstva*, (25), 21–24.

15. Tyvonchuk, S., Tyvonchuk, Ya. (2013). Orhanizatsiyno-ekonomichnyy mekhanizm aktyvizatsiyi innovatsiynoho rozvytku ahroprodovol'choho kompleksu Ukrayiny v rynkovykh umovakh (kontseptual'ni ta metodychni polozhennya) [Organizational and economic mechanism of activation of innovative development of the agro-food complex of Ukraine in market conditions (conceptual and methodological provisions)]. *Ekonomika APK*, (7), 98–105.
16. Kyryk, O. (2015). Ekonomichnyy mekhanizm innovatsiynoyi diyal'nosti aviakompaniy [Economic mechanism of innovative activity of airlines]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, (5), 74–77.
17. Cherep, O. (2016). Protses rozvytku stratehiyi formuvannya ekonomichnoho mekhanizmu innovatsiynoyi diyal'nosti pidpryyemstv mashynobuduvannya [The process of development of the strategy of forming the economic mechanism of innovation activity of machine-building enterprises]. *Problems and perspectives in European education development: Proceedings of the International scientific and practical conference*. Prague, Czech Republic, 20-27 of November 2016. Prague: Prague Institute for Qualification Enhancement.

ХУ СУНЦЕ. ЭКОНОМИЧЕСКИЙ МЕХАНИЗМ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ В ПАРАДИГМЕ ДИДЖИТАЛИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ. В статье представлены современные тренды формирования диджитал-экономики в Украине. Выявлены особенности формирования экономического механизма инновационного развития телекоммуникационных предприятий. Обоснованы основные принципы формирования экономического механизма инновационного развития телекоммуникационных предприятий в контексте диджитализации экономики.

Ключевые слова: телекоммуникационные предприятия, диджитал-экономика, экономический механизм, инновационная деятельность, инновационное развитие, информационно-коммуникационные технологии, научно-технический прогресс, конкурентоспособность.

HU SUNZE. ECONOMIC MECHANISM OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF TELECOMMUNICATIONS ENTERPRISES IN THE PARADIGM OF ECONOMIC DIGITALIZATION. The article presents the modern trends in the formation of the digital economy in Ukraine. The features of the formation of the economic mechanism of the innovative development of telecommunication enterprises are revealed. The basic principles of the formation of the economic mechanism for the innovative development of telecommunications enterprises in the context of the digitalization of the economy are substantiated.

Key words: telecommunication enterprises, digital economy, economic mechanism, innovative activity, innovative development, information and communication technologies, scientific and technological progress, competitiveness.